

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715200688
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8715200688.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu: Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, Bratislava, zastúpeného AK Herceg, s.r.o., Košická 56, Bratislava, proti žalovanému: G. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, E., o zaplatenie 3.409,67 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 29.10.2018 č.k. 10C/50/2015 - 149 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 3.498,07 eur s prísl., a to všetko v mesačných splátkach po 90,- eur vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celý prisúdený dlh. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že stranám náhradu trov konania nepriznáva.

2. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že žalobu žalobcu posúdil ako opodstatnenú v časti istiny 3.409,67 eur. Žalovaný na základe uzatvorenej zmluvy nevrátil poskytnuté peňažné prostriedky ani zmluvný úrok do vyhlásenia splatnosti úveru, ako aj vyčíslené úroky z omeškania za čas od 16.3.2012 do 19.3.2012. Žalobcovi tiež nevznikol nárok na zaplatenie poplatkov v sume 45,- eur, keďže tento nárok z jeho strany preukázaný nebol. Vzhľadom na majetkové a osobné pomery súd prvej inštancie žalovaného zaviazal zaplatiť prisúdenú istinu v splátkach po 90,- eur mesačne a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 257 CSP vzhľadom na majetkové a osobné pomery žalovaného.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalobca. Žalobca so záverom súdu prvej inštancie, ktorý nepriznal stranám náhradu trov konania nesúhlasí a má za to, že rozhodnutie nezohľadňuje skutkový stav veci, ktorá je predmetom konania. Zdôrazňuje, že žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky na základe zmluvy o pôžičke, žalovaný si svoje povinnosti neplnil, pôžičku nesplácal, a preto žalobca bol nútený obrátiť sa s nárokom na ochranu svojho nároku na príslušný súd. Súd prvej inštancie rozhodol v prospech žalobcu, a preto aj o trovách konania strán sporu mal rozhodnúť postupom podľa § 255 ods. 1 CSP. Pokiaľ ide o žalovaného je zrejmé, že tento má len 34 rokov, je v produktívnom období svojho života. Trovy konania vznikli žalobcovi v dôsledku pasivity žalovaného, ktorý nereagoval ani na opakované výzvy, preto ako už bolo spomínané, žalobca sa musel domáhať svojho nároku na súde. Navrhuje preto v tejto časti zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zaviazá žalovaného aj k úhrade pomernej časti trov, ktoré mu umožní zaplatiť formou mesačných splátok. Žalobca je presvedčený, že v takomto prípade bude žalovaný schopný uhradiť i trovy konania

tak, aby nedošlo k jeho neprimeranému zaťaženiu. Navrhol preto, aby odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania strán sporu.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, a teda vo výroku o trovách konania strán sporu v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu opodstatnené nie je.

6. K odvolacím námietkam žalobcu je potrebné uviesť, že zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane sporu, ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

7. Zákon však upravuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie pri rozhodovaní o náhrade trov konania, a to v podobe ust. § 257 CSP.

8. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia plynie, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ust. § 257 CSP preto nemožno vykladať tak, že je možné kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania, nepriznať náhradu trov úspešnej strane sporu, musí však vždy ísť o výnimočný prípad, ktorý má byť v rozhodnutí aj odôvodnený.

9. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nedefinuje, ale výklad ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno však zahrnúť neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strán sporu, či nízky príjem toho-ktorého účastníka.

10. Súd prvej inštancie správne zvažil okolnosti prejednávanej veci a dospel k správne záveru o potrebe použiť ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o trovách konania.

11. Odvolací súd zastáva názor, že v žiadnej právnej veci sa strana sporu bez ďalšieho nemôže spoliehať na to, že zmierňujúce ust. § 257 CSP sa ho nedotkne. Aplikčná prax práve aj nepriaznivejšiu sociálnu a majetkovú situáciu strany sporu považuje za relevantnú na účely aplikácie § 257 CSP. V konaní bolo zistené, že pokiaľ ide o žalovaného, tento je dlhodobo nezamestnaný, nemá k dispozícii žiaden príjem a od 15.4.2015 je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, čo dokumentuje správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny E. (č.l. 80). Žalovaný je slobodný, obýva domácnosť svojich rodičov a v konaní opakovane poukazoval na zdravotný stav, pre ktorý má obmedzené možnosti zaradiť sa do plnohodnotného pracovného života (č.l. 121). S poukazom na túto situáciu bolo žalovanému súdom prvej inštancie priznané oslobodenie od súdnych poplatkov uznesením Okresného súdu Poprad z 22.7.2015 č.k. 10C/50/2015 - 86, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.8.2015. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na priebeh prejednávanej veci, v rámci ktorej žalovaný nebol pasívnou stranou sporu, reagoval na výzvy súdu prvej inštancie a vyjadroval sa k uplatnenému nároku. Je zrejmé, že žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa žiadal priznať nárok z uzatvorenej zmluvy o pôžičke so žalovaným a žalovaný pri uzatváraní zmluvy bol v postavení spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu poukazoval na to, že listom zo dňa 23.5.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pôžičky, aj keď podľa obsahu tejto listiny je zrejmé, že odstúpil od uzatvorenej zmluvy o pôžičke (č.l. 134). V súvislosti s rozhodovaním o trovách konania strán sporu je potrebné tiež zdôrazniť, že pokiaľ ide o spoločnosť žalobcu, jeho majetková sféra nebude využitím výnimočného ust. § 257 CSP dotknutá. Všetky vyššie uvedené skutočnosti vo svojom súhrne preto umožňujú prijať záver o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia, na čo správnym spôsobom poukázal aj súd prvej inštancie.

12. Za tejto situácie odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a nasl. CSP. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a žalovanému v tomto štádiu konania trov nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).